

Pericopa Korah -Datan și Aviram - Pedeapsa răzvrătiților [anul 5779]

În mijlocul relatării despre disputa dintre Korah și adunarea sa, copiii lui Levi, care s-au răzvrătit contra lui Moise și Aaron, aflăm despre doi frați despre care n-am mai auzit până atunci, Datan și Aviram, copiii lui Eliav din tribul Reuven (în capitolul 1 din Exod apare Korah, dar printre copiii lui Reuven nu se află Datan și Aviram). Împreună cu ei este amintit și On Ben Pelet, care dispare în continuare. Midrașul ne povestește că soția lui l-a convins să nu se alăture lor. Din ceea ce citim în continuare descoperim că locuințele lui Datan și Aviram erau aproape sau chiar lipite de locuința lui Korah (Core) și a familiei sale. Așa ne putem explica de ce pământul i-a înghițit nu numai pe Korah și familia lui, ci și pe Datan și Aviram și familiile lor, cu toate că Moise venise acolo și anunțase tot poporul ca să aibă grijă și să se îndepărteze. [Cine sunt oamenii ăștia? Ce i-a determinat să se implice în această dispută aprinsă? Korah și adunarea sa au o agendă clară, dar Datan și Aviram exprimă ură și impertinență față de conducătorul Moșe.](#) De ce? Moșe Rabenu știe că Datan și Aviram participă la revolta populară și se hotărăște să trimită la ei un mesager și să-i invite la el, poate ca să clarifice pozițiile fiecăruia, sau, poate, chiar ca să se împace. Riposta lor a fost cutremurătoare:

„Nu mergem! Oare puțin lucru e că ne-ai scos din țara unde curge lapte și miere să ne omori în pustie că vrei să și domnești peste noi? Nici într-o țară în care curge lapte și miere nu ne-ai adus să ne dai moșie de câmp și vie. Vrei să scoți ochii oamenilor acestora. Nu Mergem! (Numeri 16:12-14).

Ei încep și încheie răspunsul printr-un refuz categoric: *lo naale* לֹא נֵלֵךְ, „Nu mergem !” Ei îl acuză pe Moise de faptul că i-a convins să părăsească Egiptul, care era „țară în care curge lapte și miere” și i-a sedus, promițându-le că vor ajunge în Ereț Canaan, care este numit și „țara în care curge lapte și miere”. Acolo nu vor mai trăi ca sclavi și fiecare își va primi propria bucată de pământ. În final, în loc de asta, pentru lipsa de încredere arătate lui Moșe și Divinității ei vor muri în deșertul acesta îngrozitor.

Să ne aducem aminte că în pericopa dinainte, Șlah, Moise, în calitatea sa de emisar al Divinității, le-a transmis proorocirea acesteia potrivit căreia toată generația asta nu va intra în țară, ci va muri în deșert. Ei îl învinovățesc pe Moșe că este tiran și necruțător, fără să țină cont de faptul că aceste cuvinte ale proorocirii nu sunt ale lui. Numai după ce au terminat cei doi răzvrătiți de vorbit, Moșe își exprimă marea lui supărare. Din riposta lui putem înțelege cum vede el reproșurile lor (Numeri 16:15):

„Și s-a mâhnit Moise foarte tare și i-a spus Domnului: Să nu-ți întorci privirea către prinosul lor. Nici unuia din ei nu i-am luat asinul și rău n-am făcut niciunuia din ei”.

Moșe este îndurerat de nedreapta denaturare a cuvintelor și faptelor lui. Este expresia uriașei frustrări și mâhniri a unui om care și-a dedicat toată viața poporului lui, și, care, în loc să primească așa cum se aștepta recunoștință, iubire și respect, primește, dimpotrivă, un discurs plin de ură de la niște compatrioți care se dovedesc a fi nimic altceva decât niște nerecunoscători și niște personaje vulgare, interesate doar de propria lor bunăstare. Datan și Aviram sunt un model de sfidare a marelui conducător, de pe pozițiile incapacității de înțelegere a misiunii sale.

Un lucru foarte interesant este un midraș din Talmud Bavli tratatul Nedarim 64:b care îi identifică pe acei oameni care au venit la Moise și Aaron învinovățindu-i de iresponsabilitate și de punere în pericol a poporului, după ce supraveghetorii *șotrim* שוטרים au fost bătuți, ca fiind Datan și Aviram:

„Și le-au zis: să vă vadă Dumnezeu și să vă judece că ați făcut mirosul nostru urât în ochii Faraonului și în ochii robilor lui punându-le o sabie în mână ca să neucidă” (Exod 5:21).

Talmudul spune: „Toți cei care se băteau și se certau Datan și Aviram erau” (*kol nițim venițavim datan veaviram haiu*) כל נצים ונצבים דתן ואבירם היו. Aceștia sunt cei doi răzvrățitori care apar în pericopa noastră în acțiunea de defăimare nedreaptă și abuzivă a lui Moise. [Acest lucru în condițiile în care chiar Toraua consemnează caracterul extraordinar al calităților de om și de conducător ale lui Moise, adică modestia lui:](#)

„Și omul Moșe era foarte modest, mai modest decât orice om de pe fața pământului” (Numeri 12:3).

Încă un lucru foarte interesant în legătură cu singura persoană care mai poartă numele de Aviram în Tanach. Este vorba despre o persoană amintită în povestea blestemei reconstrucției a orașului Ierichon, pe vremea regelui Ah'av, anume fiul lui cel mare:

„În timpul domniei sale a clădit Hiel Bet Haeli (din Bet El) orașul Ierihon. Cu (moartea lui) Aviram primul său născut a așezat temelia și cu (moartea lui) Sguv mezinul i-a pus ușile, precum a fost profeția Domnului dată lui Iosua Bin Nun” (1Regi 16:34).

Și în povestea aceasta este vorba despre defăimarea unui lider. Iehoșua a jurat împreună cu poporul său să nu reconstruiască orașul Iericho în vecii vecilor, adăugând și un blestem: „Cu întâiul născut va așeza temelia și cu mezinul îi va pune ușile” (Iosua 6:26), în cazul nerespectării jurământului. Hiel Bet Haeli este atât de hotărât să-și înfrunte conducătorul și să-l contrazică încât îi pune în pericol pe băieții lui și chiar îi îngroapă de vii până la urmă, activând blestemul în timpul încercării nehibzuite de reconstrucție a orașului. Este exact același deznodământ al acțiunii lui Eliav din pericopa noastră, care a avut doi băieți, pe Datan și Aviram, pe care ura față de conducător îi scoate din minți, până ajung să fie ajunși de blestem și să fie și ei înghițiți de vii de pământ.